

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 24CoP/92/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120212464
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Wagshalová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8120212464.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a členov senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Ingrid Kalinákovej, v právnej veci navrhovateľky: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D., t. č. E. XX, A., právne zastúpená JUDr. Martinou Kožárovou Jenčovou, advokátkou so sídlom v Prešove, Slovenská 69, proti odporcovi: F. B. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D., právne zastúpený JUDr. Alexandrom Farkašovským, advokátom so sídlom v Košiciach, Némcovej 30, v konaní o určenie príspevku pre manžela/ku, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 29Pc/55/2020-283 zo dňa 21.4.2022, takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok vo výrokoch I., II. a IV.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

3

SpisovaZnacka

1. Predmetom konania je návrh navrhovateľky, ktorým žiadala, aby súd zaviazal manžela prispievať na jej výživu sumou 150,- eur mesačne od 2.11.2020 do budúca.

2. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol cit.:

„I. odporca - povinný z výživného je povinný prispievať na výživu navrhovateľky sumou 150 Eur mesačne za obdobie od 02.11.2020 do 31.10.2021 a sumou 100 Eur mesačne od 01.11.2021 do budúca, ktoré výživné bude platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky,

II. dlžné výživné za obdobie od 02.11.2020 do 30.04.2022 vo výške 2 395 Eur súd povoľuje povinnému z výživného zaplatiť do 3 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku,

III. v prevyšujúcej časti návrh zamietá,

IV. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.“

3. Proti výrokom I. a. II. rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie povinný z výživného. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v jeho napadnutých častiach zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Oprávnená z výživného vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhla rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

5. Krajský súd v Prešove (ďalej aj ako „odvolací súd“) v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) v spojení s ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj ako „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané včas § 362 ods. 1 CSP, oprávnenou osobou - účastníkom § 359 CSP, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné § 355 ods. 1 CSP, po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa zásad uvedených v § 62 a nasl. CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 zákona č. 160/ 2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“).

6. Podľa § 18 Zákona o rodine, manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

7. Podľa § 71 ods. 1 Zákona o rodine, manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

8. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

9. Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

10. Citované zákonné ust. § 71 ods. 1 upravuje vyživovaciu povinnosť medzi manželmi, ktorá vzniká uzavretím manželstva a trvá do jeho zániku, bez ohľadu na to, či manželia spolu žijú, alebo nie, pričom sa vyžaduje ich rovnaká životná úroveň. Znenie zákona predpokladá, že manželia si budú plniť vyživovaciu povinnosť dobrovoľne, keď jej úprava súdnym rozhodnutím prichádza do úvahy len vtedy, ak druhý manžel vyživovaciu povinnosť neplní vôbec, alebo nie v plnej miere, v dôsledku čoho vzniká rozdiel v životnej úrovni manželov. Inštitút manželstva okrem svojej právnej stránky je založený aj na určitých morálnych a etických pravidlách, ktorých dodržiavanie sa sleduje aj v rámci majetkových vzťahoch súvisiacich s manželstvom. Práve z tohto dôvodu môže byť rozpor s dobrými mravmi zreteľnejší ako pri iných druhoch vyživovacej povinnosti. Manželstvo je právnym zväzkom, v ktorom manželia sú povinní žiť spolu, navzájom si pomáhať, rešpektovať sa, byť si verní, starať sa spoločne o deti a podľa schopností a možností a majetkových pomerov aj o uspokojovanie potrieb rodiny. Automaticky však neplatí záver o tom, že pri porušení niektorej z uvedených povinností zaniká vyživovacia povinnosť. Každé konkrétne porušenie povinnosti je potrebné posudzovať individuálne, vzhľadom na okolnosti daného prípadu.

11. Rozsah vyživovacej povinnosti medzi manželmi je spolu s výživným dieťaťa najväčší, týka sa všetkých osobných potrieb, tzn. predovšetkým stravy, ošatenia, bývania, kultúrneho vyžitia. Východiskom je rovnaká životná úroveň manželov, ktorá však neznamená mechanickú rovnosť v majetkovej oblasti v zmysle rovnakého množstva peňazí, ale treba vziať do úvahy konkrétnu mieru potrieb manželov danú povahou ich práce, spôsobom života, zdravotným stavom manželov a pod. Zároveň je potrebné zaoberať sa aj otázkou starostlivosti o domácnosť, pričom sa už nehovorí o spoločnej domácnosti, ako aj potrebou osobnej starostlivosti o deti. Aj výkonom týchto činností je potrebné priznať finančné ohodnotenie, resp. ich posúdiť ako možný materiálny ekvivalent peňažného

plnenia zo strany druhého manžela, a až po jeho posúdení možno porovnať životnú úroveň manželov. Súd si už v rámci prípravy pojednávania a následne aj v priebehu konania zabezpečí podklady pre záver o životnej úrovni manželov, tzn. ich osobné, príjmové, majetkové pomery, výdavky, a pri rozhodovaní prihliadne na osobitnú starostlivosť o domácnosť, či manželia žijú spolu, ak nie prečo, s kým žijú a pod., ako aj na dôvody neplnenia vyživovacej povinnosti, na základe čoho určí výživné vo výške, v ktorej by malo zabezpečiť v zásade rovnakú životnú úroveň manželov vzhľadom na ich konkrétne pomery, resp. návrh zamietne.

12. Povinný z výživného vo svojom odvolaní namieta, že nesprávnym postupom súdu došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces tým, že súd nepristúpil k výsluchu povinného z výživného, neakceptoval jeho odôvodnené žiadosti o odročenie pojednávania, z objektívnych dôvodov, konal a rozhodol v jeho neprítomnosti. Z obsahu spisu vyplýva, že povinný z výživného opakovane žiadal o odročenie termínov pojednávania (odchod s rodičmi do UK, očkovanie proti COVID-19, lekárske vyšetrenie rodičov). Na pojednávaní konanom dňa 21.4.2022, na ktorom súd vo veci vyhlásil rozsudok, bol neprítomný, o odročenie nepožiadaval, prítomný bol jeho právny zástupca. Súd v konaní poskytol odporcovi dostatočný priestor pre vyjadrenie sa k návrhu oprávnenej, na predloženie všetkých dôkazov preukazujúcich jeho tvrdenia. Na žiadosti povinného súd reagoval opätovnými odročzeniami pojednávania. Za takýchto okolností nie je možné v postupe súdu vzhľadom na porušenie procesných práv povinného.

13. Povinný vo svojom odvolaní namieta, že súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukazuje na rozsudok v konaní o rozvod manželstva vedenom pod sp. zn. 30P/172/2020, ktorý v čase rozhodovania súdu v tomto konaní ešte nebol vyhlásený (až 4 dni po vyhlásení tohto rozsudku). Odvolací súd konštatuje faktickú správnosť odvolacej námietky, avšak táto nezrovnalosť nemá žiaden vplyv na správnosť právnych záverov súdu. Relevantnou skutočnosťou pre posúdenie existencie manželského výživného je právoplatnosť rozsudku, ktorým bol manželstvo rozvedené, čo je v prejednávacom prípade 30.6.2022, kedy rozsudok o rozvode manželstva nadobudol právoplatnosť a stal sa vykonateľným.

14. Povinný z výživného v odvolaní vysvetľuje svoj status vo Veľkej Británii, ako aj status svojich rodičov a to, že títo sa nekvalifikujú na poberania žiadnych sociálnych dávok. V tejto súvislosti odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na záver súdu o tom, že pri určení výšky, resp. existencie vyživovacej povinnosti medzi manželmi na strane povinnej osoby je potrebné vychádzať z možností a schopností tejto osoby (§75, ods. 1 Zákona o rodine). Odvolací súd nespochybňuje právo povinného vystať sa do zahraničia, ukončiť pracovný pomer a starať sa o svojich rodičov, ktorí majú vážne zdravotné problémy v prostredí, ktoré považuje za poskytujúce lepšiu zdravotnú starostlivosť. Takéto rozhodnutie však nemôže byť na úkor vyživovacích povinností, ktoré má. Povinný takého rozhodnutie urobil v čase existencie manželstva s oprávnenou z výživného, ktorá bola v tom čase na rodičovskej dovolenke s najmladším zo šiestich detí, ktoré pochádzajú z manželstva účastníkov konania. Správny bol záver súdu o tom, že pri určení vyživovacej povinnosti vychádzal z možností a schopností povinného a prihliadol aj na skutočnosť, že oprávnená sa v priebehu konania zamestnala.

15. Ani ďalšie odvolacie námietky povinného nespochybnili vecnú správnosť rozsudku v jeho napadnutých častiach vrátane výroku o trovách konania. Odvolací súd napadnutý rozsudok postupom podľa §387 ods. 1 CSP potvrdil.

16. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

17. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).